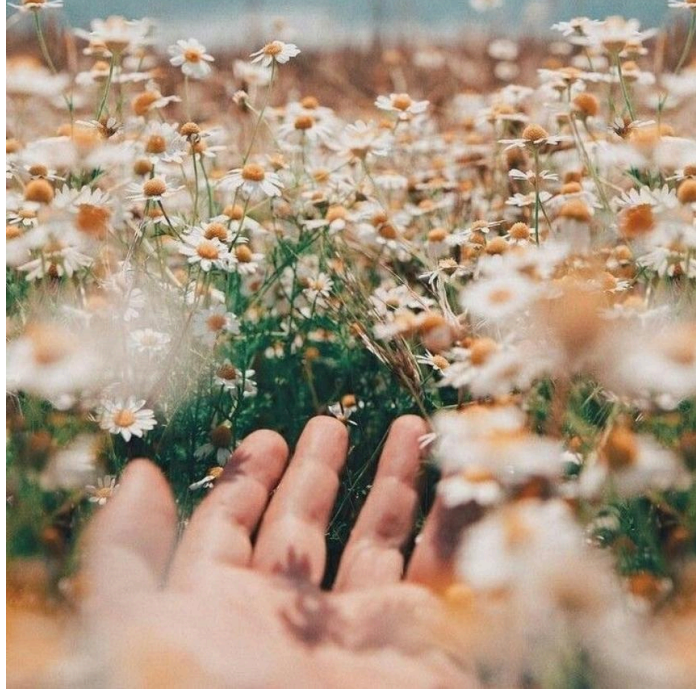

Ölene Değın Zimmetli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Şubat 2025

Hangi duygunun yavuklusu idi sair hayat ve şiarı aşk iken özlemin demansında saklı rüzgâr...

Ah, unutulmuşluğun baş şehri ve o d/okunaklı muhtevası yalnızlığın dilberdudağı göğün ve kamburu çökmüşken hüznün bulutlarının dinmeyen ç/ağrısı...

Bir edinim iken yaşam belki de bir rivayet asla sonlanmaz gizi ve de rehavet yüklü beyitler astığı astık kestiği kestik cümleler nasıl da vurgun yemişti imgelerin tehdit ettiği azadesi duyguların ve şehrin sönmeyen ışıkları şair ise uyumayı reddeden nöbetçi aşığı hüznün, adaklar adadığı aşkın yeminlisi ve de üstüne zimmetli iken asla da bir araya gelmeyen iki yakası hem şehrin hem de aldatisi şairlerin sökün eden bir sürgün vakti neşreden biçimlenen duyguların arşı alaya çıkan izdihamında saklı iken kuşlar ve şehir ve şairin son nüktesi:

“Ölene değın zimmetliyim aşka ömür yettiği kadar da yazmaya.”

Düşlerim sadece düşlerim...

Tekil bir hicazdı adeta: muhtevası kâh hüznün kâh umut

Odaklandığımsa devasa bir silah:

Adına kalem denen yalnızlık makamının baş tacı

Aşkın piri

Sözcüklerin nakşı

Dolmaya müsait göz pınarlarım

Ve işte anbean kayda aldığım aşkı
Serdiğim o zemin
Mahzenimden kaçıp da gelemediğim
Kendime meyyal
Kendimle hemhal:
Ah ki ah: yürek
Sensin sen üstüne ant içtiğim
Haz ettiğim ya da etmediğim
Renklerin ansızın soluverdiği
Nefesimin yetmediği
Ve işte dostum:
İhbar ediyorum kendimi:
Mahzun ve b/eli bükük bir hamal
Ansızın da şerh düştüğü
Hem mevsimin hem yüreğin
Acılar koğuşunda seken
Açamadığım kapıları tepen
Bir yenilgiye mazhar
Aşk nasıl ki aşikâr
Hüznün derdest ettiği kadar
Ne ömür tükenir
Ne gücüm yeter
Aşkın iması değil
İmhası edemediğim kadar
Şu yalan dolu cihanın cirit attığı
Kader ve keder
Benzeri neyse ruhumu ihlal eden
Aşk ve Hammurabi kanunları
Elbet tekeline aşkın
Elbet tek elimde şaşkın kalemin
İtiraz etmediği devasa bir heybe/t
Göğün titrettiği yüreğin ve kömür gözlerinde
Sevgilinin
Ahkâm kesildiği ne ki?
Mademki yürektir solmayan sevginin neferi
Bir punduna getirip de
Pot üstüne pot kırdığım
Gül dolu sepetin uçuşan külleri
Yeminli iken şair

Yeniden doğmaya
Hem mucizevi bir fırar
Hem de muadili hüzün kokar
Teşrifî şiirin
Gücüme gittiği kadar
Yaşamakla bağdaşık
Esen rüzgâra danışıp
Y/el olmaya niyetlendiğim
Eziyet dolu kederin
Esef dolu sesinde hükmeden kaderin
Ne güzeldir ne güzel
Yâdında mazinin okunan her gazel
Yürek sesinde evrenin
Tepindiği kadar zalim, mazlumun
Yazamadığı fermanı yazmaya aday ve şiar
Edindiğim kadar bir renkte saklı iken coşkum
Ansızın da soluveren yüzüm
Endamlı bir misafır
Ağırladığım yalnızlığın tahtında
Azadesi sözcüklerin
Un ufak edilmiş bahtımda
Şimdikle meylettiğim
Yarına elbet Allah kerim:
Kim ne derse desin, dostum:
Bil ki: pes etmeyeceğim
Gardında ömrün
Garantisini veremezken ölümün
Gönlüme dolan hüzün
Gaipten gelen coşkum ve neşem
Ansızın da sönüverdi mi mevsimin
Şeceresi
Parmak ucumdan zikrettiğim
Sözcüklerin albenisi
Yerleşik bir kayıt
Aşka sadık her tanık
Göğsümde infilak ederken mabedim
Sırma saçlı bir güzelden dökülen
Her yaş her çiy tanesi
Nakşettiğim umudun dilekçesi bilinsin şiir

Altına attığım her imza
Bir akit t/adında
Yazılmayı bekleyen her nüsha
Solumdan sağıma
Yaptığım yolculuğun
İbaresini kanattığı kadar yüreğimi
Melun kalem mahzun kelimeler
Ardı arkası kesilmemiş iken
Verdiğim her selam
Geri dönüşümü varsın olsun hayal kırıklığı ve hüsrana
Dolmadan taşınan suyunun kırılan bir testi gibi
Sözcükler ve aşk iken nişanesi ömrün
Racon kesen bir rüzgârın
Dinmek bilmeyen esintisi...